

Izvješ e medijskih objava

21.02.2014

Muzeji Hrvatskog zagorja

21.2.2014	Veernji list - Podravina, Varaždin,	Stranica/Termin: 24	Hrvatska
Naslov:	Hušnjakovo treba prijedlog, elaborat i pozitivne preporuke		
Sadržaj:	UNESCO Iskazan interes da se i nalazište u Krapini uvrsti među najvažnija neandertalska nalazišta		
Autor:	(sv)		
Rubrika, Emisija:	IZ NAŠEG KRAJA	Žanr: izvješće	Naklada:
Ključne riječi:	MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA, NEANDERTALCI, MUZEJ KRAPINSKIH		
20.2.2014	Vijenac	Stranica/Termin: 21	Hrvatska
Naslov:	I Hraste u Klanjcu		
Sadržaj:	KLANJEC- Galerija Antuna Augustinčića u Klanjcu postavila je instalaciju 2 u 7 Vojina Hraste. Iz galerije javljaju kako je riječ o nevidljivoj činjenici da je instalacija nastala mentalnim kolažiranjem dviju skulptura. Hrastina klanjčka instalacija nije tek modifikacija ranijih		
Autor:			
Rubrika, Emisija:	/	Žanr: izvješće	Naklada: 7.000,00
Ključne riječi:	GALERIJA ANTUNA AUGUSTINČIĆA		
20.2.2014	Vijenac	Stranica/Termin: 22	Hrvatska
Naslov:	Memento tradicijskoj baštini		
Sadržaj:	(KON)TEKST ARHITEKTURE		
Autor:	Alen Žuni		
Rubrika, Emisija:	/	Žanr: izvješće	Naklada: 7.000,00
Ključne riječi:	MUZEJ STARO SELO KUMROVEC		

Naslov: Hušnjakovo treba prijedlog, elaborat i pozitivne preporuke

Autor: (sv)

Rubrika/Emisija: IZ NAŠEG KRAJA

Žanr: izvješće

Površina/Trajanje: 203,55

Naklada:

Ključne riječi: MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA, NEANDERTALCI, MUZEJ KRAPINSKIH

UNESCO Iskazan interes da se i nalazište u Krapini uvrsti među najvažnija neandertalska nalazišta

Hušnjakovo treba prijedlog, elaborat i pozitivne preporuke

Ovo nalazište ne nalazi se na hrvatskoj tentativnoj listi, odnosno na listi za upis na UNESCO-vu listu, a postupak je dugotrajan

Zajednički upis nekoliko najznačajnijih neandertalskih nalazišta na UNESCO-vu listu kulturne baštine predložen je na sastanku ICE AGE EUROPE mreže u Španjolskoj. Kako su na sastanku bile i ravnateljica

Muzeja Hrvatskog zagorja Goranka Horjan te voditeljica Muzeja krapinskih neandertalaca Vlasta Krklec i one su iskazale interes da se nalazište Hušnjakovo nađe na zajedničkom popisu. Lokaliteti za zajednički upis moraju biti na nacionalnim tentativnim listama odnosno na listi za upis na UNESCO-vu listu. No, Hušnjakovo nije na toj listi, a postupak je

prilično kompliciran pa se to neće uskoro dogoditi. Kako nam je objašnjeno iz Ministarstva kulture, da bi se našlo, Hrvatsko povjerenstvo za UNESCO pri Ministarstvu kulture treba zaprimiti prijedlog za upis nakon pozitivne preporuke i donosi odluku da se ono uvrsti na Pristupni popis UNESCO-a. Za svako novo dobro potrebno je izraditi i elaborat koji se šalje u Cen-

tar za svjetsku baštinu. Uz to, zemlja koja je formalni koordinator kandidature službeno treba pozvati drugu zemlju na suradnju, a to također još nije napravljeno. (sv)

Iz Ministarstva kulture kažu i da Hrvatsku treba službeno pozvati

20.2.2014 **Vijenac**

Stranica/Termin 21

Naslov: I Hraste u Klanjcu

Autor:

Rubrika/Emisija: /

Žanr: izvješće

Površina/Trajanje: 48,17

Naklada: 7.000,00

Ključne riječi: GALERIJA ANTUNA AUGUSTIN I A

Hraste u Klanjcu

KLANJEC – Galerija Antuna Augustinčića u Klanjcu postavila je instalaciju **2 u 1** Vojina Hraste. Iz galerije javljaju kako je riječ o nevidljivoj činjenici da je instalacija nastala mentalnim kolažiranjem dviju skulptura. Hrastina klanječka instalacija nije tek modifikacija ranijih instalacija **Brdo i pas** ili **Planina i pas**, nego se asocijativno povezuje s radom **Sam kao otok** te se brdo ukazuje, opstoji i percipira kao otok. Hraste je na izložbi predstavljen i videografijom glazbenoga sastava Leut Magnetic. Izložbu pogledajte do 2. ožujka.

Naslov: **Memento tradicijskoj baštini**Autor: **Alen Žunić**

Rubrika/Emisija: /

Žanr: izvješće

Površina/Trajanje: 743,09

Naklada: 7.000,00

Ključne riječi: **MUZEJ STARO SELO KUMROVEC**

Nakon četiri desetljeća ustrajnih konzervatorskih istraživanja Zdravko Živković nedavno je objavio sinteznu monografiju Hrvatsko tradicijsko graditeljstvo

(KON)TEKST ARHITEKTURE

Memento tradicijskoj baštini

Nakon četiri desetljeća ustrajnih konzervatorskih istraživanja Zdravko Živković nedavno je objavio sinteznu monografiju Hrvatsko tradicijsko graditeljstvo

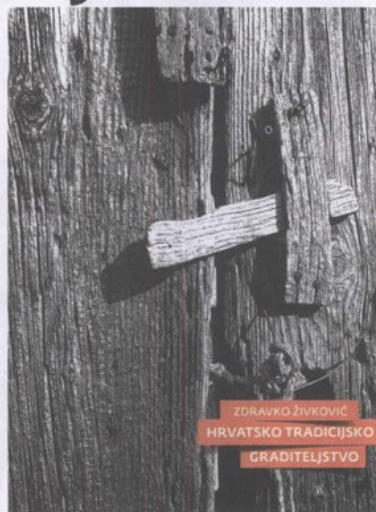
Alen Žunić

U bogatom fondu hrvatskih spomenika kulture po brzini nestajanja i opće nebrige nesumnjivo najugroženiji segment je tradicijska baština svih vrsta. Među 8101 kulturnim dobrom različitih pravnih statusa i režima zaštite koji se trenutno izlistavaju na web-registru Ministarstva kulture, etno baštinu je teško prepoznati kao samosvojnu kategoriju pa ne znamo ni njezin okvirni broj. Pod nazivom *etnografska grada* nalazimo je samo u domeni *pokretnih* kulturnih dobara, gdje je upisano 65 (a po revizijama zaštićeno tek 25) zbirki ili muzejskih fondova, što čini 1% od ukupnog broja pokretnih! Međutim posljednjih se godina afirmirala jedna nova i u međunarodnim relacijama zanimljiva baštinska skupina – *nematerijalna* kultura dobra – što podrazumijeva osobite folklorističke fenomene: narodni ples, glazbu, jezik, običaje, predaju, obrede i vjerovanja, obrtnička umijeća... gdje je Hrvatska sa 135 dosad elaboriranih i provedenih zaštita u samome europskom vrhu. I dok *moreška*, *lindo*, *zvončari*, *ljelje* i *soparnik* postaju žive turističke atrakcije, a u muzejskim je uvjetima ponajbolje od naših narodnih rukotvorina trajno spašeno, situacija s daleko najbrojnijom skupinom tradicijske baštine pozicionirane (nevidljivo) među *nepokretnim*

kulturnim dobrima već je godinama poražavajuća.

Diljem Hrvatske na tisuće je napuštenih seoskih okućnica (između dva popisa ugasilo se i preko stotinu seoskih naselja!), mnogo je urušenih tradicijskih kuća koje nisu formalni *spomenici* niti će to realno moći postati, a koje danas bez živih korisnika i ikakve ideje o namjeni čekaju polaganu smrt (gotovo *ruskinovski* scenarij!). U sretnim slučajevima ponešto se od te arhitekture dislokacijom muzealiziralo u „etno-selima“: primjerice u Ozlju, Sisku, Donjoj Kupčini te na jedinom doista paradigmatskom ansamblu s uspješno provedenom obnovom – *starom selu Kumrovcu*. No treba znati da je metoda premještanja vrijednih objekata u izložbeni azil moguća samo kod demontažne drvene gradnje (poglavito u Pokuplju i Posavini), a gotovo je neprimjenjiva kod zidanih objekata. Upravo zbog lakog rastavljanja i sastavljanja drvene kuće u oglasnicima solidno kotiraju u ponudi „prijenosnih“ vikendica i kleti koje se najčešće odnose na neke druge neautentične lokacije, dok na starim seoskim okućnicama ostaju sablasne praznine. Još je manje sretan slučaj kada se patinom osmudene dvjestogodišnje planjke isplijene prodaju kao *stara hrastovina* na ilegalnome zapadnom tržištu dizajnerskoga drva... Zasad se dobri primjeri konzervatorski usmjerenih obnova s *održivim* programom revitalizacije provode tek na području Parka prirode Lonjsko polje, gdje se u Krapju ili Čigoču uspješno obnavljaju stare drvene kuće – neke za turističku funkciju, a neke i za djedove i bake koji u njima još uvijek žive svoju živu tradiciju čuvajući i kuće i gnijezda roda (za koja se od države može dobiti i potpora).

Upravo zbog posebnosti problema istraživanja i zaštite ovog vida naše ugrožene baštine,

Izd. Ministarstvo kulture RH, 2013.

struku a i širu kulturnu javnost razveselit će pojava opsežne sintezne monografije *Hrvatsko tradicijsko graditeljstvo*, koju je kao završnicu svoje 40-godišnje konzervatorske karijere nedavno objavio arhitekt Zdravko Živković. Nakon Holjca i Pilara ranih 1900-tih, potom Aleksandra Freudenreicha koji je obilježio poraće te još uvijek aktivnog Davora Salopeka, Živković je među arhitektima ostavio najdublji trag u istraživanju i publiciranju brojnih tema o tradicijskom umijeću građenja, dokumentirajući na terenu diljem Hrvatske – od Srijema pa do Dalmatinske zagore i Konavala – čudesni nestajući svijet narodne baštine.

Knjigu čine tri veće cjeline: I. „Uvod“, II. „Prikaz graditeljstva po regijama“ i III. „Male vjerske građevine, mlinovi, suhozidne grad-

nje“. Pritom je prvo poglavlje (ponešto neinspirativno naslovljeno) zapravo zaočružena sintezna slika elemenata tradicijskoga graditeljstva na cijelom hrvatskom ozemlju. Tu su komparativno izloženi prostorno-funkcionalni i konstruktivni elementi pučkih zgrada poglavito stambene namjene, ali i diskusije o oblikovanju i narodnom ukrasu u arhitekturi te svojevrsni metafizički pogled na pojam *doma* („Kuća kosmos“). Drugo veliko poglavlje otvara regionalni diskurs (tako blizak terenskom istraživaču!) i definira okvire *različitosti* u tradicijskome građenju koje je Živković sistematizirao u petnaest, prije bismo rekli identitetskih negoli zemljopisnih cjelina.

Autor se u knjizi dominantno bavio kućom i tradicijskim stanovanjem, s jednakim interesom i za interijer obiteljskog prostora i za izvanjsku pojavnost s kojom kuća, okućnica, selo ili zaselak stvaraju sliku našega tradicijskog pejzaža. Stoga se ostali tipovi graditeljstva poput sakralnih znamenja (kapelica, raspela, pilova) ili gospodarskih zgrada (mlinova, čardaka, štagljeva) izlažu sažeto, više kao prilog knjizi, u nevelikom trećem poglavlju.

Živkovićeva monografija impresionira ilustracijskim prilozima, arhitektonskim snimkama, analitičkim crtežima i nadasve izvrsnim fotografijama koje su korištene i kao povijesni dokumenti davno nestale baštine (stotinjak godina stare Brunšmidove i Tkalčičeve fotografije) i kao afirmativne slike današnjega stanja koje su snimili umjetnički fotografi poput Damira Fabjanica i Sergija Gobba. Unatoč stanoovitaj uređničkoj nekonzistentnosti u potpisima ilustracija te u nedosljednoj dvojezičnoj opremi poglavlja, knjiga Zdravka Živkovića prvorzredni je *memento* hrvatskome tradicijskom graditeljstvu koje svakim danom puno više nestaje nego što ga uspijevamo spasiti.